

PROJEKT

**Uchwała Nr  
Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego  
z dnia**

**w sprawie Drawskiego Parku Krajobrazowego**

Na podstawie art. 18 pkt 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2013 r. Poz. 596, 645), w związku z art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. Poz. 627, 628, 842)

**Sejmik Województwa Zachodniopomorskiego uchwala, co następuje:**

**§ 1.**

1. Drawski Park Krajobrazowy, zwany dalej Parkiem, obejmuje obszar o powierzchni 38360,17 ha, położony w gminach: Barwice (2132,87 ha), Borne Sulinowo (1506,79 ha) w powiecie szczecineckim, Połczyn Zdrój (9050,13 ha) w powiecie świdwińskim, Czaplinek (14584,88 ha), Ostrowice (5099,39 ha), Złocieniec (5986,11 ha) w powiecie drawskim w województwie zachodniopomorskim.
2. Otulina Parku obejmuje obszar o powierzchni 23560,41 ha, położony w gminach: Barwice (3176,98 ha), Borne Sulinowo (4921,42 ha) w powiecie szczecineckim, Połczyn Zdrój (4116,43 ha) w powiecie świdwińskim, Czaplinek (5207,35 ha), Ostrowice (3026,66 ha), Złocieniec (3111,57 ha) w powiecie drawskim w województwie zachodniopomorskim.
3. Słowny opis przebiegu granicy Parku oraz opis w postaci wykazu współrzędnych punktów załamania granicy Parku i jego otuliny przedstawia załącznik nr 1 do uchwały.
4. Przebieg granicy Parku i jego otuliny przedstawia mapa stanowiąca załącznik nr 2 do uchwały.

**§ 2.**

Szczególnymi celami ochrony Parku są:

- 1) ochrona wartości przyrodniczych, w tym:
  - a) torfowisk,
  - b) zasobów wodnych, w szczególności jezior lobeliowych,
  - c) zróżnicowania limnologicznego jezior,
  - d) żyznej buczyny pomorskiej w pasie moren czołowych buczyny pomorskiej oraz kwaśnej buczyny,
  - e) obszarów o dużej naturalnej różnorodności faunistycznej i florystycznej, charakterystycznych dla poszczególnych środowisk naturalnych i półnaturalnych parku;
- 2) ochrona wartości geologicznych, w tym:
  - a) zróżnicowania geomorfologicznego terenu i charakterystycznych krajobrazów,
  - b) stanowisk i tras geologicznych,
  - c) stromych stoków, licznych dolin i wcięć erozyjnych z dużą liczbą nisz źródłkowych;
- 3) ochrona wartości historycznych i kulturowych, w tym:
  - a) dziedzictwa kulturowego i historycznego obszaru pogranicza polsko-pomorsko-

- brandenburskiego jako świadectwa wielonarodowych nawarstwień kulturowych i historycznych,
- b) utrzymanie i wyeksponowanie zachowanych zasobów krajobrazu kulturowego i jego struktury;
- 4) ochrona walorów krajobrazowych, w tym:
- a) punktów i szlaków widokowych,
  - b) pojeziernych krajobrazów z otwarciami widokowymi na jeziora wraz z ich zróżnicowanymi brzegami i wyspami,
  - c) okazałych drzew, układów zieleni komponowanej: alei, szpalerów przydrożnych, założeń parkowych i cmentarnych,
  - d) zachowanie charakterystycznej fizjonomii krajobrazu Pojezierza Drawskiego oraz krajobrazu Wysoczyzny Połczyńskiej.

### § 3.

Zadaniem otuliny jest ochrona Parku przed zagrożeniami wynikającymi z działalności człowieka, mającymi negatywny wpływ na cele ochrony Parku.

### § 4.

1. W Parku wprowadza się następujące zakazy:

- 1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 z późn. zm.<sup>1)</sup>);
- 2) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarłisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej;
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) pozyskiwania dla celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;
- 7) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej;

<sup>1)</sup> Dz. U. z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 42, poz. 340 i Nr 84, poz. 700, Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 145, Nr 106, poz. 675, Nr 119, poz. 804, Nr 143, poz. 963, Nr 182, poz. 1228, z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 122, poz. 695, Nr 132, poz. 766, Nr 135, poz. 789, Nr 152, poz. 897, Nr 163, poz. 981, Nr 170, poz. 1015, Nr 178, poz. 1060, z 2012 r. poz. 460, poz. 472, poz. 908, 951, 1529, z 2013 r. poz. 21, 165

- 8) likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;
  - 9) wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych;
  - 10) prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową;
  - 11) utrzymywania otwartych rowów ściekowych i zbiorników ściekowych;
  - 12) organizowania rajdów motorowych i samochodowych;
  - 13) używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego na otwartych zbiornikach wodnych.
2. W odniesieniu do zakazów, o których mowa w ust. 1, obowiązują odstępstwa wskazane w art. 17 ust. 2-4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627, 628, 842).
3. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, w części Parku będącej gruntami rolnymi nie dotyczy:
- 1) samosiewów drzew i krzewów do wieku 20 lat, nie stanowiących siedlisk przyrodniczych w rozumieniu rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz. U. Nr 77, poz. 510 z późn. zm.<sup>2)</sup>);
  - 2) drzew i krzewów stanowiących źródło gradacji szkodliwych owadów;
  - 3) miejsc wyznaczonych do prowadzenia czynnej ochrony przyrody.
4. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, nie dotyczy kompleksów zwartej zabudowy wskazanych w planie ochrony Parku lub planach ochrony innych form ochrony przyrody pokrywających się z obszarem Parku lub studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego i miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.
5. Dla obszaru Jeziora Drawsko i Jeziora Siecino w części wskazanej w załączniku nr 3a zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 13, nie dotyczy używania statków o napędzie mechanicznym używanych wyłącznie do celów sportowych lub rekreacyjnych o mocy do 40 kW - w okresie od 1 lipca do 31 października, w godzinach od 10:00 do 18:00.
6. Dla obszaru Jeziora Drawsko w części wskazanej w załączniku nr 3b, zakaz o którym mowa w ust. 1 pkt 13, nie dotyczy używania statków o napędzie mechanicznym wykonujących regularny przewóz osób według określonego rozkładu i zarejestrowanych na przewóz ponad 8 osób zgodnie z wpisem w dokumencie rejestracyjnym, wydanym na podstawie art. 20 ust. 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2013 r. Poz. 1458) poruszających się z prędkością nieprzekraczającą 15 km/h – w okresie od 1 maja do 31 października w godzinach od 10:00 do 18:00.
7. Dla obszaru Jeziora Drawsko i Jeziora Siecino zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 13, nie dotyczy statków o napędzie mechanicznym do 5kW oznakowanych i zarejestrowanych zgodnie z art.20 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985r. o rybactwie śródlądowym (Dz. U. z 2009r, nr 189, poz. 1457 z późn. zm.<sup>3)</sup>) i używanych wyłącznie do amatorskiego połowu ryb – w okresie od 1 maja do 31 października.
8. Dla całego obszaru Parku zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 13 nie dotyczy :
- 1) pracowników Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska, Służby Leśnej, Państwowej Straży Łowieckiej oraz funkcjonariuszy Policji i Straży Miejskiej w trakcie wykonywania przez nich obowiązków służbowych;

<sup>2)</sup> Dz. U. z 2013 r. Poz. 1302

<sup>3)</sup> Dz. U. z 2010 r. Nr 182, poz. 1228, Nr 200, poz. 1322, z 2013 r. poz. 628, 1158

2) podmiotów uprawnionych do wykonywania ratownictwa wodnego zapewniających bezpieczeństwo na zlecenie zarządzającego wyznaczonym obszarem wodnym w trakcie wykonywania przez nie zadań statutowych.

§ 5.

Traci moc Rozporządzenie Nr 15/2005 Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 27 lipca 2005 r. w sprawie Drawskiego Parku Krajobrazowego (Dziennik Urzędowy Województwa Zachodniopomorskiego Nr 64 poz. 1378).

§ 6.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

## UZASADNIENIE

Na mocy art. 21 pkt ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w organizacji i podziale zadań administracji publicznej w województwie, zwanej dalej ustawą kompetencyjną (Dz. U. Nr 99, poz. 753), kompetencja wojewody do tworzenia, likwidacji parków krajobrazowych oraz zmiany ich granic przekazana została sejmikowi województwa. Ponadto, w art. 35 ust. 1 określono, że akty wydane przed wejściem w życie ustawy zachowują swoją moc tymczasowo, do czasu wydania nowych na podstawie wskazanej ustawy.

W województwie zachodniopomorskim aktami dotyczącymi parków krajobrazowych są rozporządzenia Wojewody Zachodniopomorskiego, wydane w latach 2005-2006. W przypadku Drawskiego Parku Krajobrazowego jest to Rozporządzenie nr 15/2005 z dnia 27 lipca 2005 r. (Dziennik Urzędowy Województwa Zachodniopomorskiego Nr 64, poz. 1378), zwane dalej Rozporządzeniem. Skonstruowane jest ono w oparciu o obecnie obowiązującą ustawę z 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. Poz. 627, 628, 842) – zwaną dalej u.o.p., jednak według stanu prawnego na 2005 r., stąd w pewnych fragmentach uregulowania przedmiotowego aktu prawnego są już nieaktualne. Ponadto, w przypadku Drawskiego Parku Krajobrazowego, Rozporządzenie w zakresie opisu granic parku i jego otuliny bazuje na zapisach Uchwały Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie z dnia 24 kwietnia 1979 r. (Dz. Urz. WRN w Koszalinie Nr 6, poz. 13) oraz Rozporządzenia nr 10/95 Wojewody Koszalińskiego z 17 lipca 1995 r. (Dziennik Urzędowy Województwa Koszalińskiego nr 22, poz. 121). W sposób oczywisty jest ono niespójne z obecnie obowiązującymi uregulowaniami, szczególnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 11 września 2012 r. w sprawie centralnego rejestru form ochrony przyrody (Dz. U. poz. 1080), przewidującym opis granicy w oparciu o wykaz współrzędnych punktów załamania granicy, który jest jednoznaczny i daje możliwość precyzyjnego określenia przebiegu granicy. Dotychczasowe Rozporządzenie w wielu miejscach posługuje się określeniami w rodzaju: 'obok stadionu', 'byłego przystanku PKP', 'byłej linii kolejowej' itd. Skutkami tak dalece nieprecyzyjnego opisu granic, również w jej graficznym przedstawieniu, oraz faktu, iż od określenia granic doszło wielokrotnie do podziału działek ewidencyjnych, były np. komplikacje z rozstrzygnięciem czy dana nieruchomości znajduje się w granicach parku krajobrazowego czy też nie. Wskazać też należy na fizyczną likwidację części linii kolejowych, stanowiących odniesienie w słownym opisie granic.

W związku z tym, podjęto działania mające na celu uporządkowanie stanu prawnego w zakresie doprecyzowania przebiegu granic i otuliny parku, dostosowania zakazów obowiązujących w parku do obowiązującego prawa i potrzeb jego ochrony. Z uwagi na te działania, jak i fakt że w dotychczasowym stanie prawnym stosowano inne, mniej precyzyjne metody obliczania powierzchni, zmianie uległa całościowa powierzchnia parku i otuliny oraz powierzchnia w poszczególnych gminach, co uwidocznione zostało w § 1 projektu uchwały. Zmieniony został również opis przebiegu granicy parku i jego otuliny wraz z dostosowaniem go do wymogów rejestru form ochrony przyrody z rozporządzenia Ministra Środowiska o którym mowa wyżej, a które to opisy znajdują się w załącznikach do których odsyła § 1.

Względem Rozporządzenia dokonano także w § 1 ust. 1 i 2 korekty nazwy gminy Ostrowice, która dotąd błędnie oznaczona była jako Ostrowiec.

Zmieniono § 2, poprzez doprecyzowanie szczególnych celów ochrony Parku – dotychczasowe, zawarte w Rozporządzeniu, były powtórzeniem zapisów ustawowych, tak więc nie wypełniały one znamion ustawowego określenia 'szczególne', były również sprzeczne z Załącznikiem do Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad Techniki Prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz. 908) - w § 118 w związku z § 143 nie dopuszcza się w akcie prawa miejscowego powtarzania przepisów ustawowych. Wobec tego zdecydowano o ich uszczegółowieniu w oparciu o dokumentację sporządzoną w trakcie opracowywania w latach 1997-1999 projektu planu ochrony Drawskiego Parku Krajobrazowego.

W przeciwieństwie do Rozporządzenia zdecydowano się na umieszczenie, w § 3, zapisu wskazującego przesłankę wyznaczenia otuliny Parku, mającego na celu zwrócenie uwagi organów administracji posiadających kompetencje do wydawania decyzji i uzgadniania projektów przedsięwzięć planowanych do realizacji na jej obszarze (ZPKWZ takowych kompetencji nie posiada). Konstrukcja tego zapisu spowodowana jest faktem, iż u.o.p. nie daje możliwości rozszerzenia choćby części zakazów obowiązujących na obszarze Parku również na teren otuliny.

Katalog zakazów obowiązujących na obszarze Parku, uregulowany w § 4 ust. 1 projektu uchwały, pozostał niezmienny względem Rozporządzenia, dokonano jednak zmiany treści dwóch zakazów. Po pierwsze, wskazany w punkcie 1 zakaz został dostosowany do obecnego brzmienia art. 17 ust. 1 pkt 1 u.o.p.. Po drugie zaś, w przypadku zakazu normowanego w § 4 ust. 1 pkt 5, dotyczącego prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, zdecydowano o wykreśleniu zabezpieczenia przeciwsztormowego jako rodzaju prac wyłączonych spod zakazu, co związane jest z faktem, iż z racji położenia Parku nie może być mowy o występowaniu na jego obszarze sztormów. Utrzymanie katalogu zakazów wynika z potrzeb ochrony szczególnych celów ochrony Parku, co wskazano w poniższej części uzasadnienia.

Realizowanie przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie oddziaływać na środowisko - objętych zakazem z § 4 ust.1 pkt 1 - niewątpliwie oddziaływać mogłoby m. in. na różnorodność faunistyczną i florystyczną, tj. cel ochrony wskazany w § 2 pkt 1 lit. e - przy czym wskazać należy, że z mocy u.o.p. zakaz ten nie obejmuje przedsięwzięć, co do których sporządzenie raportu oddziaływania na środowisko nie jest obligatoryjne i dla których przeprowadzona procedura oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak wpływu na przyrodę Parku. Dla zakazu tego oraz pozostałych obowiązuje również z mocy u.o.p. zwolnienie dotyczące inwestycji celu publicznego.

Zakaz wskazany w § 4 ust. 1 pkt 2 również odnosi się do celu ochrony Parku jakim jest ochrona obszarów o dużej naturalnej różnorodności faunistycznej.

Zakaz dot. likwidowania i niszczenia zadrzewień odnosi się do celu ochrony Parku jakim jest ochrona walorów krajobrazowych, w tym okazałych drzew i układów zieleni komponowanej, o których mowa w § 2 pkt 4 lit. c.

Zakaz pozyskiwania dla celów gospodarczych skał oraz skamieniałości wynika z potrzeb ochrony wartości geologicznych wskazanych w § 2 pkt 2.

Zakaz wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu odnosi się zarówno do wskazanego w § 2 pkt 2 lit. c celu jakim jest ochrona stoków, licznych dolin i wcięć erozyjnych z dużą

liczbą nisz źródłiskowych, jak i celu z § 2 pkt 4 lit. d, tj. zachowania charakterystycznej fizjonomii krajobrazu Pojezierza Drawskiego oraz krajobrazu Wysoczyzny Połczyńskiej.

Zakaz dokonywania zmian stosunków wodnych wynika z potrzeb ochrony zasobów wodnych, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. b jak i obszarów o dużej naturalnej różnorodności faunistycznej i florystycznej, tj. celu określonego w § 2 pkt 1 lit e.

Zakaz budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m wynika m.in. z potrzeb ochrony pojeziernych krajobrazów z otwarciami widokowymi na jeziora wraz z ich zróżnicowanymi brzegami i wyspami, o których mowa w § 2 pkt 4 lit. b.

Utrzymanie zakazu likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych determinują cele ochrony jakimi są: ochrona torfowisk, zasobów wodnych, zróżnicowania limnologicznego jezior oraz obszarów o dużej naturalnej różnorodności faunistycznej i florystycznej tj. § 2 pkt 1 lit. a-c oraz e.

Zakazy wylewania gnojowicy z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych, prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową oraz utrzymywania otwartych rowów ściekowych i zbiorników ściekowych wynikają z potrzeb ochrony zarówno zasobów wodnych, zróżnicowania limnologicznego jezior jak i obszarów o dużej naturalnej różnorodności faunistycznej i florystycznej tj. § 2 pkt 1 lit. b,c oraz e.

Zakaz organizowania rajdów motorowych i samochodowych wynika z potrzeb ochrony torfowisk, obszarów o dużej naturalnej różnorodności faunistycznej i florystycznej tj. celów wskazanych w § 2 pkt 1 lit a, e oraz ochrony stanowisk geologicznych i tras geologicznych tj. celu z § 2 pkt 2 lit. b.

Zakaz używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego na otwartych zbiornikach wodnych wynika z potrzeb ochrony zasobów wodnych, w szczególności jezior lobeliowych, zróżnicowania limnologicznego jezior oraz obszarów o dużej naturalnej różnorodności faunistycznej i florystycznej, tj. celów wskazanych w § 2 pkt 1 lit. b,c oraz e.

Względem Rozporządzenia w uchwale pominięto ustępy 2, 3 i 6 § 3 dotyczące odstępstw od zakazów – bowiem ich treść wprost wynikała z artykułu 17 ust. 2-4 u.o.p., co jak wskazano wyżej, jako powtórzenie przepisów ustawy nie jest dopuszczalne. Jednak dla zwiększenia komunikatywności treści uchwały przez osoby nie mające tak szerokiej znajomości zasad techniki prawodawczej odesłano w § 4 ust 2 do obowiązujących ustawowych odstępstw od zakazów wprowadzonych przedmiotowym aktem.

W przypadku odstępstw od zakazów uregulowanych w § 4 ust. 3 i 4, w celu zapewnienia spójności systemu prawnego, zdecydowano o dostosowaniu w pewnym stopniu ich treści do uregulowań obowiązujących na obszarze chronionego krajobrazu, z uwagi iż obszar Parku niemal w całości znajduje się na terenie objętym tą formą ochrony przyrody. Dostosowanie to ma nie tylko charakter formalny, ale również praktyczny.

Wprowadzona, w § 4 ust. 3 projektu, zmiana treści odstępstwa od zakazu dotyczącego likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, przewiduje wyłączenie go w części Parku w stosunku do gruntów rolnych pokrytych samosiewami drzew i krzewów w wieku do 20 lat, podczas gdy w Rozporządzeniu była to granica 15 lat. Wprowadzono również zapis zawężający zakres zastosowania tego odstępstwa, funkcjonujący w uregulowaniach dotyczących obszarów chronionego krajobrazu, dopuszczający wycinkę drzew i krzewów pokrywających grunty rolne o ile nie

stanowią one siedlisk przyrodniczych w rozumieniu rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000. Kolejną sytuacją przewidzianą odnośnie tego odstępstwa od zakazu jest stanowanie przez drzewa i krzewy źródła gradacji szkodliwych owadów. Utrzymano również funkcjonujące w Rozporządzeniu odstępstwo odnośnie obszaru wyznaczonego do prowadzenia czynnej ochrony przyrody. Na skutek takiej redakcji, nieodwołującej się jedynie do wieku drzew, możliwe będzie prowadzenie działań w zakresie ochrony przyrody, jak również racjonalne gospodarowanie na gruntach rolnych, przy zachowaniu uwarunkowań wynikających z przepisów wykonawczych u.o.p.

Względem Rozporządzenia zmieniono odstępstwo od zakazu dotyczące budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów (§ 4 ust. 4 projektu uchwały) – dotychczas dotyczyło ono miejsc wskazanych w planie ochrony oraz zwartych kompleksów istniejącej zabudowy. Obecnie zabudowę dopuszczono w ramach kompleksów zwartej zabudowy wskazanych w planie ochrony Parku, planach ochrony innych form ochrony przyrody pokrywających się z obszarem Parku, studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego i miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Przyjęte w przypadku tego odstępstwa rozwiązanie, operujące aktami planistycznymi, zgodne jest ze stanowiskiem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, który w przekazanym Marszałkom Województw piśmie z dnia 27 września 2013 r. stwierdził iż „dobrym i godnym polecenia przykładem takiego odstępstwa jest brak stosowania zakazu budowy nowych obiektów budowlanych na obszarach zwartej zabudowy miast i wsi, wyznaczonych w aktach planistycznych”. W związku z faktem, iż przywołane akty planistyczne podlegają obowiązkowej procedurze strategicznej oceny oddziaływania na środowisko zniwelowane zostanie ryzyko naruszenia korytarzy ekologicznych, czy też uchybienia celom ochrony Parku. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie, kierując się potrzebą utrzymania w stanie nie pogorszonym przedmiotów ochrony obszarów sieci Natura 2000 Jeziora Czaplineckie oraz Ostoja Drawska, w toku wypracowywania projektu również podkreślał rolę zapisu dotyczącego kompleksów zwartej zabudowy. Wskazywał on, że w opracowanych w ostatnim czasie Planach Zadań Ochronnych dla wskazanych obszarów sieci Natura 2000 wśród zagrożeń znajduje się niekontrolowana i rozproszona zabudowa strefy brzegowej, a wśród działań ochronnych wskazano „unikanie zabudowy rozproszonej w okolicach jezior i wnikliwe nadzorowanie procedur zmian planistycznych. W studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego i miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego nie należy przeznaczать pod zabudowę nowych terenów zlokalizowanych bliżej niż 100 metrów od brzegów jezior poza obszarami zwartej zabudowy. Przez zabudowę rozproszoną rozumie się zabudowę, w której kolejny budynek od już istniejących przynajmniej 3 budynków jest oddalony o więcej niż 150 metrów”. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie wskazywał na potrzebę ochrony również innych form ochrony przyrody pokrywających się z obszarem parku, co zaowocowało odwołaniem w projekcie do takich dokumentów planistycznych jak np.: plany ochrony rezerwatów. Wprowadzenie koniunkcji w wyliczeniu dokumentów planistycznych pomiędzy studiami uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego



zapobiec ma zabudowie terenów nadwodnych jedynie w oparciu o decyzje o warunkach zabudowy, które to wydane są na podstawie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.

Kolejnym z wprowadzonych odstępstw jest obejmujące § 4 ust. 5 – 8 odstępstwo od zakazu używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego na otwartych zbiornikach wodnych. Odstępstwo to dostosowano do potrzeb i możliwości ochrony Drawskiego Parku Krajobrazowego – dla części parku, na wydzielonych obszarach Jeziora Drawsko i Jeziora Siecino, w uzgodnieniu z samorządem lokalnym i za zgodą Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie przewidziano ograniczoną możliwość korzystania ze statków. Posłużono się tym terminem z uwagi na fakt jego zdefiniowania w ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2013 r. Poz. 1458). Ustalono ramy czasowe oraz sezonowe, a także wprowadzono ograniczenie mocy silników statków. Wprowadzane rozwiązanie poprzedzone zostało lustracjami terenowymi przeprowadzonymi przez pracowników Służby Parku Krajobrazowego, analizą dostępnych materiałów sporządzonych w ramach przygotowywania projektu planu ochrony dla Parku oraz opracowywanych przez RDOŚ w Szczecinie Planów Zadań Ochronnych dla wspomnianych wyżej obszarów sieci Natura 2000. W przypadku PZO jako przedmioty ochrony wskazano następujące gatunki: dla obu jezior perkoza dwuczubego i gągoła, dla Jeziora Drawsko łabędzia niemego i nurogęś, a dla Jeziora Siecino baka i błotniaka stawowego.

Zaznaczyć należy, iż dopuszcza się możliwość używania statków o napędzie mechanicznym tylko na wyznaczonych fragmentach Jeziora Drawsko i Jeziora Siecino. Są to w obydwu przypadkach te fragmenty akwenów, które już obecnie poddane są antropopresji związanej z użytkowaniem turystycznym. Linia brzegowa w dużej części nie posiada pasa szuwarów lub jest on niewielki i pozbawiony ciągłości, a sam brzeg jest zagospodarowany, zatem nie są one dogodnym siedliskiem dla zakładania gniazd i wychowu piskląt przez ptaki. Zatoki jeziorne, niezbudowane z naturalnie zachowanym szerokim pasem szuwarów, zostały pozostawione jako obszary, w których utrzymano obowiązywanie zakazu używania łodzi motorowych. Pełnią one rolę bezpiecznych miejsc przebywania i rozrodu dla całej różnorodności faunistycznej. Przyjęta data 1 lipca jako graniczna, dla wskazanych gatunków jest terminem bezpiecznym: młode ptaki są już wyprowadzone z gniazd, samodzielnie poszukują pokarmu, swobodnie przemieszczają się po tafli wody lub polują. Możliwość używania statków o napędzie mechanicznym tylko w godzinach od 10 do 18 gwarantuje wszystkim zwierzętom spokojny wypoczynek w porze nocnej oraz bezpieczny czas żerowania o poranku i wieczorem.

Rozwiązanie takie stanowi kompromis z jednej strony zabezpieczający przyrodnicze i krajobrazowe walory parku, a z drugiej wychodzi naprzeciw zasadom zrównoważonego rozwoju, poprawiając funkcjonowanie ruchu turystycznego w miejscach zwyczajowo i historycznie wykorzystywanych w tym zakresie. Warto podkreślić jest również, że oba akweny nie stanowią jezior lobellowych, których szczególną wartość podkreśla cel ochrony Parku, wprowadzony w § 2 pkt 1 lit. b.

W § 4 ust. 5 przewidziano, w okresie od 1 lipca do 31 października w godzinach od 10:00 do 18:00, możliwość używania statków o napędzie mechanicznym o mocy silnika do 40 kW używanych wyłącznie do celów sportowych lub rekreacyjnych. Przyjęte ograniczenie mocy powstrzyma możliwość używania skuterów wodnych, jako sprzętu generującego nadmierny hałas oraz powodującego duże falowanie wody, jako że obecnie moc silników skuterów rozpoczyna się od 75 kW i często przekracza

150 kW, jeśli zaś chodzi o konstrukcje starsze, z lat 90 ubiegłego wieku, to ich moc przekracza 50, 60 kW. Ponadto, jak wskazuje praktyka, skutery wodne stanowią sprzęt wykorzystywany najczęściej przez osoby zachowujące się na obszarach wodnych w sposób nieracjonalny. Przyjęte ramy czasowe, wynikające z omówionej powyżej biologii cennych gatunków występujących na przedmiotowych akwenach, pozwolą równocześnie zachować dobra określone w celach ochrony Parku w stanie niepogorszonym jak i wykorzystać przez społeczność lokalną korzystne pogodowo miesiące dla potrzeb turystyki i rekreacji.

W § 4 ust. 6 sformułowano odstępstwo dopuszczające możliwość używania na Jeziorze Drawsko w okresie od 1 maja do 31 października w godzinach od 10:00 do 18:00 statków o napędzie mechanicznym wykonujących regularny przewóz osób według określonego rozkładu i zarejestrowanych na przewóz ponad 8 osób zgodnie z wpisem w dokumencie rejestracyjnym, poruszających się z prędkością nieprzekraczającą 15 km/h. Odstępstwo to wynika z licznych wniosków zgłaszanych przez samorząd lokalny, dotyczących chęci udostępnienia przedmiotowego akwenu dla rekreacji, polegającej na organizacji rejsów tzw. statkami spacerowymi. Zważywszy na specyfikę rejsów białej floty, zdecydowano o wydłużeniu zarówno okresu dopuszczalności rejsów, względem określonego w ust. 5, jak i rozszerzeniu wyłączonej spod zakazu strefy jeziornej. Z uwagi jednak na potrzebę zabezpieczenia celów ochrony Parku przyjęto sformułowania ściśle reglamentujące to odstępstwo. Wspomniane rozszerzenie strefy jeziora dotyczy jedynie 5 metrowej szerokości szlaku żegludowego pomiędzy stanicami położonymi nad jeziorem. Powtórzono zapis z ust. 5 dotyczący ram godzinowych, w celu zapewnienia spokojnego bytowania gatunkom ptactwa wodnego. Wprowadzono ograniczenie prędkości statków wynikające z potrzeby ograniczenia nadmiernego falowania wody na skutek ruchu większej gabarytowo jednostki - prędkość do 15 km/h zapobiegnie przechodzeniu jednostki w tzw. ślizg, który powoduje zwiększone falowanie wody oraz emisję hałasu. Określenie minimalnej liczby osób, wykonywania regularnych kursów według określonego rozkładu oraz odwołanie do dokumentu rejestracyjnego, o którym mowa w ustawie o żegludzie śródlądowej, zapobiec ma wykorzystywaniu zapisu przez mniejsze jednostki nie będące statkami spacerowymi.

W § 4 ust. 7 dopuszczono możliwość korzystania z wód Jeziora Drawsko i Jeziora Siecino w celu prowadzenia amatorskiego połowu ryb. W związku z tym, iż dozwolono na korzystanie osobom prowadzącym amatorski połów ryb ze statków o napędzie motorowym również w porze nocnej, zdecydowano o ograniczeniu mocy silnika do 5 kW w celu wyeliminowania zjawiska płoszenia ptactwa wodnego na skutek emisji hałasu. Odwołano się także do uregulowań ustawy o rybactwie śródlądowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 189, poz. 1457 z późn. zm.) w przedmiocie oznakowania i zarejestrowania statków, w celu wykluczenia wykorzystywania zapisu przez jednostki nie służące amatorskiemu połowowi ryb.

W § 4 ust. 8 pkt 1 uwzględniono fakt funkcjonowania Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska, której pracownicy wykonujący czynności służbowe zostali wyłączeni z zakresu normowania zakazu. Dodatkowo zakaz zniesiono także dla pracowników Służby Leśnej oraz funkcjonariuszy Państwowej Straży Łowieckiej wykonujących czynności służbowe. Dla zabezpieczenia możliwości kontroli uregulowań uchwały przedmiotowe odstępstwo uwzględnia również funkcjonariuszy Straży Miejskiej i Policji wykonujących czynności służbowe. Katalog podmiotów objętych zwolnieniem rozszerzono

w punkcie 2 również o podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa wodnego zapewniające bezpieczeństwo na zlecenie zarządzającego wyznaczonym obszarem wodnym w trakcie wykonywania przez nie zadań statutowych. W dotychczasowym stanie prawnym uprawnienie w stosunku do tych podmiotów obejmowało prowadzenie przez nie akcji ratowniczej, nie zaś wykonywanie działań prewencyjnych, zabezpieczających korzystających z kąpielisk czy uczestników szkoleń żeglarskich i motorowodnych. W trakcie wypracowywania zapisów niniejszego projektu, zdecydowano, aby zabezpieczenie szkoleń i regat odbywało się w oparciu o podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa wodnego, w celu wyeliminowania potencjalnych nadużyć dobrodziejstwa zwolnienia.

Powyższe ograniczenia treści zakazów są dopuszczalne, bowiem katalog zawarty w art. 17 ust. 1 u.o.p. stanowi jedynie górną granicę ograniczeń, ponad którą Sejmik Województwa zaostrzać przepisów dot. parków krajobrazowych nie może, dolna zaś pozostaje w jego gestii, ponieważ może on wybranych zakazów z katalogu nie wprowadzić, bądź może je ograniczyć. Albowiem jak wynika z zasad wnioskowania prawniczego, a konkretnie wnioskowania *a fortiori*, zakazując czynić mniej prawodawca zakazuje tym samym czynić więcej, dopuszczając zaś czynienia więcej dopuszcza czynienia mniej. W tym duchu wypowiada się zarówno Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska w przywołanym powyższej stanowisku z 27 września 2013 r., a także m. in. prof. dr hab. Wojciech Radecki, kierownik Zakładu Zagadnień Prawnych Kształtowania i Ochrony Środowiska Instytutu Nauk Prawnych Polskiej Akademii Nauk, w opublikowanym w Miesięczniku Aura nr 8/13 artykule „Zakazy w parkach krajobrazowych i na obszarach chronionego krajobrazu”. Generalny Dyrektor stwierdza: „Zasada proporcjonalności (...) stosowana w odniesieniu do formułowania zakazów, jakie mają obowiązywać w parkach krajobrazowych wymaga aby ograniczenia miały swoje merytoryczne umocowanie i wynikały z potrzeb ochronnych danego obszaru, wywodzonych z treści samej ustawy o ochronie przyrody, celów ochrony danego obszaru chronionego (...). Najistotniejszym błędem, popełnianym często w trakcie wprowadzania, czy też modyfikowania zakazów w granicach parków krajobrazowych, jest naruszenie zasady proporcjonalności poprzez operowanie ograniczeniami w sposób szablonowy, nie uwzględniający potrzeb ochronnych tychże form, lokalnych uwarunkowań, czy też dotychczasowego zagospodarowania przestrzeni.”. Stoi on również na stanowisku iż: „należy zwracać szczególną uwagę na merytoryczne oparcie podejmowanych ustaleń oraz fakt, czy ustalenia te mają swoje odzwierciedlenie w treści uzasadnienia.”.

Należy zatem podkreślić, że wszystkie zakazy objęte niniejszym projektem odniesiono w treści uzasadnienia do celów ochrony parku sformułowanych w oparciu o naukowe opracowania, a odstępstwa dopasowano do lokalnych uwarunkowań.

Odnosząc się do przepisów końcowych wspomnieć należy, że co prawda na mocy art. 35 ust. 1 ustawy kompetencyjnej, z dniem wejścia w życie uchwały sejmiku województwa rozporządzenie wojewody w sprawie parku krajobrazowego traci moc, jednakże zdecydowano dla zwiększenia świadomości prawnej i zwiększenia komunikatywności tekstu prawnego, wskazać tracący moc prawną akt normatywny.

Reasumując, podjęcie uchwały w oparciu o przedstawiony projekt przyniesie pozytywne następstwa, w postaci: pogłębienia zaufania obywateli do administracji na skutek pewności czy dana nieruchomości

objęta jest formą ochrony przyrody jaką jest park krajobrazowy; dostosowania uregulowań odnoszących się do Drawskiego Parku Krajobrazowego do przepisów ustawowych, w szczególności dostosowania zakazów i celów ochrony do uwarunkowań Parku.

Przedmiotowa procedura legislacyjna wychodzi naprzeciw zadaniom ustawowym Dyrektora Zespołu Parków Krajobrazowych, takim jak: ochrona przyrody, walorów krajobrazowych oraz współdziałanie w zakresie ochrony przyrody z jednostkami organizacyjnymi i niewątpliwie wpływa na ugruntowanie tej współpracy pomiędzy Samorządem Województwa i działającą w jego imieniu Służbą Parków Krajobrazowych, a samorządem na szczeblu gmin.

Niniejszy projekt realizuje ideę zrównoważonego rozwoju – zabezpiecza wartości objęte ochroną, tak by pozostały one w stanie niepogorszonym, a jednocześnie dostępne również dla przyszłych pokoleń, a ponadto umożliwia racjonalne gospodarowanie posiadanymi zasobami, również poprzez rozwój turystyki.

Zapisy projektów uchwały poddano konsultacjom z zainteresowanymi podmiotami gospodarującymi lub nadzorującymi tereny z obszaru parku i jego otuliny w tym: wójtami, burmistrzami i prezydentami gmin, starostami powiatów, nadleśniczymi i przedstawicielami Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Szczecinku, Wojewodą Zachodniopomorskim, Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Szczecinie, społecznym zespołem na rzecz Drawskiego Parku Krajobrazowego, Radą Zespołu Parków Krajobrazowych Województwa Zachodniopomorskiego.

Założenia projektu wraz z uzasadnieniem sporządzone zostały przez pracowników Zespołu Parków Krajobrazowych Województwa Zachodniopomorskiego.

Zgodnie z przepisem art. 16 ust. 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013r. poz. 627 j.t., ze zm) projekt przedmiotowej uchwały został uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Szczecinie (pismo z dnia 27 marca 2014r., znak WOPN-OG.6210.2.1.2014.AA).